

Resolució 574/2024, de 2 de maig

Número d'expedient de la Reclamació: 427/2024

Administració reclamada: Ajuntament d'Ulldecona

Informació reclamada: Diversa sobre les parades d'unes Fires.

Sentit de la resolució: Pèrdua parcial d'objecte i estimació parcial

Resum: Els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada ha facilitat parcialment a la persona reclamant la informació sol·licitada, en el marc d'aquest procediment. Aquest fet suposa la satisfacció extemporània d'una part de sol·licitud d'informació de la qual deriva la Reclamació i comporta la pèrdua d'objecte d'aquesta part, ja que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que la justificaven.

La Comissió no comparteix el parer de l'Ajuntament d'Ulldecona, en la mesura que la persona reclamant no efectua ni una petició d'informe o de dictamen dels òrgans municipals competents, ni tampoc una "consulta jurídica" en un sentit estricte; això és, consistent en determinar la interpretació d'una determinada norma o d'una sentència o resolució, fonamentada en dret.

En definitiva, no ha de resultar difícil per a l'Ajuntament respondre a la sol·licitud d'accés de la part actora, en el sentit de donar notícia de l'existència de les disposicions de l'Ordenança que estiguin en vigor i regulin l'ús privatiu de la via pública, així com el sotmetiment de les activitats privades a aquesta ordenació. Això és clarament informació pública, en el sentit de l'article 2.b) LTAIPBG esmentat, com a informació elaborada per l'Administració i que té en el seu poder.

Paraules clau: Ajuntaments. Electes. Fires. Ordenances. Lliurament extemporani parcial. Pèrdua parcial sobrevinguda d'objecte. Estimació parcial.

Ponent: Josep Ramon Barberà i Gomis

Antecedents

1. El dia 23 de març de 2024 entra a la GAIP la Reclamació 427/2024, presentada per una persona electa contra l'Ajuntament d'Ulldecona, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP). La Reclamació presentada a la GAIP indica que s'hauria lliurat una part de la informació.
2. En data 16 de gener de 2024 la persona reclamant exposa que "amb l'objectiu de conèixer els criteris i les tarifes que es van aplicar per determinar els imports que van ser cobrats tant als participants de la Fira de Sant Lluç com als de la Fira de Nadal", sol·licita a l'Ajuntament d'Ulldecona:

“que se'ns proporcioni el desglossament dels imports cobrats a cada paradista en les esmentades fires els anys 2022 i 2023, i que se'ns informi sobre l'ordenança municipal o normativa vigent que serveix com a base legal per a l'establiment d'aquestes tarifes”, així com

“que se'ns proporcioni el desglossament dels imports cobrats a cada atracció de la fira de Sant Lluç 2023, tant els que estaven en via pública al carrer Vicent Aubà, com els que estaven en terrenys privats, i que se'ns informi sobre l'ordenança municipal o normativa vigent que serveix com a base legal per a l'establiment d'aquestes tarifes”.

3. El dia 13 de febrer de 2024, l'Ajuntament d'Ulldecona dona resposta a la sol·licitud anterior, afirmant que

“1. En quant a la Fira de Sant Lluç, els preus s'han mantingut els anys 2022 i 2023, i han estat els següents:

Parades d'altres municipis, espai + carpa + taules i cadires: 55,00€

Parades d'altres municipis, espai + taules i cadires: 35,00€

Parades del municipi, espai + carpa + taules i cadires: 45,00€

Parades del municipi i membres de la UCU, espai + carpa + taules i cadires: 35,00€

En quant a la Fira de Nadal, no es va cobrar res als paradistes, ja que tots eren botigues del municipi i va ser una actuació per a fomentar el comerç local.

2. En quant a aquesta consulta, ja se'ls va respondre al Ple Municipal del passat dia 15 de gener, adjuntem la part de l'esborrany de l'acta on es va tractar”.

4. El mateix dia 13 de febrer, la persona reclamant torna a adreçar-se a l'Equip de Govern municipal i afirma que “Tot i la resposta proporcionada el 13 de febrer de 2024, aquesta no va complir satisfactòriament amb la sol·licitud realitzada. Específicament, al punt 2, no es va proporcionar el desglossament detallat dels imports cobrats a cada atracció de la fira de l'any 2023 ni es va indicar la normativa pertinent relacionada amb aquests cobraments”.
5. En data 4 d'abril de 2024, la GAIP admet provisionalment la Reclamació i informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.

6. El dia 5 d'abril la GAIP sol·licita a l'Ajuntament d'Ulldecona les dades identificatives i de contacte de la persona o persones que la representaran a la sessió de mediació, així com dues possibles dates de la seva conveniència per a celebrar-la.
7. El 15 d'abril de 2024 la GAIP rep la comunicació que l'Ajuntament d'Ulldecona va adreçar a la persona reclamant, en resposta al seu darrer escrit (anecedent 4), en la qual l'informa que:

Pel que fa al primer punt, "la cessió del terreny es va realitzar a favor de l'Associació de Firers Mediterrani. La distribució del cost entre els seus diferents associats és una qüestió d'àmbit privat de l'associació, per la qual cosa l'Ajuntament no disposa d'aquesta informació.

Pel que fa a la resta de qüestions que plantegeu, d'acord amb l'article 29 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, són inadmeses a tràmit les sol·licituds d'informació consistents en consultes jurídiques o peticions d'informes o dictàmens".

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol".

La reclamació es presenta per part d'una persona regidora del mateix Ajuntament. Aquesta condició d'electe local de la persona reclamant no és obstacle per a l'admissió a tràmit d'aquesta Reclamació, tal com la GAIP ve assenyalant en nombroses Resolucions - la primera de les quals la que va resoldre la Reclamació 3/2016-, com ha estimat el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) en la seva sentència 1074/2019, desestimària del recurs ordinari 334/2016, que precisament atacava la competència de la GAIP per atendre reclamacions d'electes locals i negava l'admissibilitat de què els electes locals poguessin emprar per a la defensa del seu dret d'accés la via de reclamació prevista a l'LTAIPBG, sentència que va ser recorreguda davant del Tribunal Suprem (rec. 3382/2020), i plenament confirmada per l'alt tribunal en la seva Sentència 312/2022, de 10 de març de 2022, que estableix jurisprudència sobre l'admissió de les reclamacions dels electes locals davant els òrgans de garantia del dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'aplicació supletòria de la legislació de transparència respecte dels règims jurídics especials d'accés prevista a la Disposició Addicional Primera.2 de les lleis bàsica i autonòmica de transparència i accés a la informació pública.

El TSJC, en la Sentència 1074/2019, confirma la competència de la GAIP per atendre reclamacions dels electes locals i valida que els electes locals puguin emprar la via de reclamació de l'LTAIPBG, remetent-se als propis arguments i fonaments jurídics exposats per la GAIP en les resolucions recorregudes, que es concreten en què tot i que la normativa de règim local (article 164 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, TRLMRLC, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, que cal recordar que és anterior l'LTAIPBG) remet per a la seva garantia a la jurisdicció contenciosa administrativa, el cert és que l'aplicació supletòria de la normativa de transparència expressament establerta a la disposició addicional primera, apartat 2, de l'LTAIPBG permet i legitima la intervenció d'aquesta Comissió en garantia del dret d'accés de les persones regidores, si aquestes voluntàriament opten per demanar la seva empara, sens perjudici del seu dret a obtenir la tutela de la jurisdicció contenciosa administrativa. I, de fet, no tindria cap sentit que es negués aquesta via de reclamació gratuïta i voluntària als electes locals perquè no tindria cap sentit que en l'exercici d'un dret fonamental com és el de l'article 23 CE, tinguessin menors garanties que la resta de ciutadans quan volen accedir a informació pública.

A aquests arguments, la Sentència 1074/2019 afegeix les consideracions següents:

“1a: Les Resolucions GAIP van indicar -amb un sentit comú aclaparador- que aquells que representen la ciutadania a les institucions públiques, no poden gaudir d'un dret d'accés a la documentació pública, d'abast i qualitat inferior que quan aquest mateix dret l'exerciten llurs representats individualment considerats.

La disposició addicional primera, punt 2, de la Llei 19/2014, estableix que l'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial es regularà per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta Llei. Això vol dir que en l'àmbit local, les previsions que regulen l'accés dels electes a la documentació corporativa (art. 77 de la Llei bàsica de règim local; art. 164 del text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya; i art. 14, 15 i 16 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals, aprovat mitjançant RD 2568/1986, de 28 de novembre), s'han de veure completades per les previsions de la Llei 19/2014. Amb molta més raó si tenim present:

-Que la Llei 19/2014 té la condició de norma reguladora dels drets, les obligacions i les garanties essencials en les matèries que regula, que són aplicables amb caràcter general a l'actuació i el funcionament de l'Administració (punt 1 de la Disposició final primera) i

-Que, alhora, les lleis sectorials (les de règim local en serien un cas) s'han d'interpretar d'acord amb el que estableix la Llei 19/2014 i, pel cas d'establir excepcions respecte al règim general, “aquestes han d'ésser explícites i respondre a una causa que les justifiqui” (punt 2 de la disposició final primera).

D'acord amb això, la GAIP admet les reclamacions presentades a l'empara de l'LTAIPBG per una persona electe local, per bé que, de conformitat amb la disposició addicional primera, apartat 2, de l'LTAIPBG, aplicarà el dret material derivat de la legislació de règim local (art. 164 TRLMRLC) en tot allò que s'hi reguli amb caràcter especial (terminis, límits, silenci), i supletòriament l'LTAIPBG, en allò que no hi és previst (procediment general de garantia del dret d'accés per la via de la reclamació davant la GAIP).

L'article 164.1 TRLMRLC disposa que "tots els membres de les corporacions locals tenen dret a obtenir de l'alcalde o alcaldessa o del president o presidenta, o de la comissió de govern, tots els antecedents, les dades o les informacions que són en poder dels serveis de la corporació i són necessaris per al desenvolupament de llur funció", amb l'obligació de respectar-ne la confidencialitat si el fet de publicar-ho pot perjudicar els interessos de l'ens local o de tercers" (article 164.6 TRLMRLC). El règim d'accés dels electes locals abasta, d'una banda, el dret a obtenir la documentació íntegra de tots els assumptes inclosos en l'ordre del dia de les sessions dels òrgans col·legiats, des del mateix moment de la convocatòria, que l'Ajuntament té l'obligació de proporcionar-los sense necessitat de petició prèvia (article 164.4 TRLMRLC); d'altra banda, els electes locals poden sol·licitar qualsevol altra informació de la corporació, i només es podrà desestimar per resolució motivada, dins dels quatre dies següents a formalitzar la sol·licitud, si el coneixement o la difusió de la informació pugui vulnerar el dret constitucional a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge o si es tracta de matèries afectades per la legislació general sobre secrets oficials o per secret sumarial (article 164.3 TRLMRLC).

La reclamació reuneix els requisits establerts als articles 42.1 LTAIPBG i 30, 31, 32 i 33 RGAIP i, per tant, és admissible a tràmit.

2. Pèrdua sobrevinguda d'una part de l'objecte de la reclamació

Els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada ha estimat parcialment la sol·licitud i ha facilitat a la persona reclamant una part de la informació sol·licitada, en el marc d'aquest procediment. Aquest fet suposa la satisfacció extemporània de la sol·licitud d'informació de la qual deriva la Reclamació i comporta la pèrdua d'objecte d'aquesta part lliurada, ja que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que la justificaven.

En concret, ens referim a la informació lliurada per l'Ajuntament amb posterioritat a l'inici del procediment de reclamació, referida al fet que la cessió del terreny es va realitzar a favor d'una Associació i a la manca de disposició de l'Ajuntament de la informació sol·licitada (la distribució del cost entre els seus associats), en la mesura que seria una qüestió d'àmbit privat.

3. Estimació del dret d'accés a una part de la informació sol·licitada

A parer d'aquesta Comissió, una part de la informació sol·licitada i reclamada no ha estat satisfeta per l'Ajuntament d'Ulldecona, durant el procediment d'aquesta Reclamació. Ens referim a la pretensió de l'electe reclamant consistent en "indicar la normativa pertinent relacionada amb aquests cobraments". La resposta municipal considera que cal inadmetre aquesta pretensió, atès que es tractaria d'una sol·licitud consistent en "consultes jurídiques o peticions d'informes o dictàmens", en aplicació de la causa d'inadmissió de l'article 29.2 LTAIPBG.

La Comissió no comparteix el parer de l'Ajuntament d'Ulldecona, en la mesura que la persona reclamant no efectua ni una petició d'informe o de dictamen dels òrgans municipals competents, ni tampoc una "consulta jurídica" en un sentit estricte; això és, consistent en determinar la interpretació d'una determinada norma o d'una sentència o resolució, fonamentada en dret. Diversos arguments permeten sostenir la posició contrària al parer de l'Ajuntament.

En primer terme, cal recordar que la interpretació i aplicació de les causes d'inadmissió s'han de regir – entre d'altres- pels principis de proporcionalitat i d'interpretació restrictiva en benefici de l'accés, els quals resulten especialment vinculats al cas que ara ens ocupa. En aquesta línia de raonament, les resolucions judicials en la matèria i la mateixa doctrina de la GAIP, recorden que les causes d'inadmissió, atès que són excepcions al dret d'accés, han de ser objecte d'una interpretació estricta i restrictiva.

D'aquesta manera, i no a l'inrevés, s'actua de conformitat amb l'esperit i finalitat de la norma. Atesa la seva configuració com a dret subjectiu, la Llei regula les condicions del seu exercici, i per això intenta garantir al màxim possible la seva efectivitat. En aquest sentit, i en paraules del Preàmbul de la LTAIPBG, "s'estableix el principi d'interpretació restrictiva dels seus límits, d'accés parcial si és possible, d'absència d'interès i de motivació en la demanda d'accés, i el silenci positiu en el cas de manca de resolució dins de termini".

En el cas que ara ens ocupa, i especialment des de la perspectiva del caràcter reforçat del dret d'accés dels electes municipals, la petició formulada en la sol·licitud i en la reclamació no s'orienta vers una consulta jurídica, sinó vers el coneixement de l'existència i de l'aplicació d'una determinada normativa, per part de l'Ajuntament, a un cas concret. En l'esborrany de l'acta que l'Ajuntament aporta al procediment s'hi fan constar algunes referències a una ordenança municipal que regularia l'ús de la via pública, sense acabar-ho de determinar.

En aquest sentit, doncs, no ha de resultar difícil per a l'Ajuntament respondre la sol·licitud d'accés de la part actora, en el sentit de donar notícia de l'existència de les disposicions de l'Ordenança que estiguin en vigor i regulin l'ús privatiu de la via pública, així com el sotmetiment de les activitats privades a aquesta ordenació. Això és clarament informació pública, en el sentit de l'article 2.b) LTAIPBG esmentat, com a informació elaborada per l'Administració i que té en el seu poder.

D'altra banda, també resulta convenient recordar que l'article 10.1 a) de la LTAIPBG, referit a la publicitat activa de les decisions i actuacions de rellevància jurídica, estableix que cal publicar "les normes aprovades per l'Administració pública –de les quals hi ha d'haver disponibles les versions en el format originari i, en el cas de les normes que hagin estat modificades, les versions consolidades– i les dades relatives a l'avaluació de l'aplicació de les normes".

D'acord amb tot l'exposat fins ara, és procedent declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, en la mesura en què aquesta informació existeixi prèviament elaborada i en poder de l'administració, com resulta fàcilment predicable d'una determinada norma jurídica municipal, que necessàriament ha de ser objecte de publicació.

4. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) i atribucions de la funció pública de secretaria*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. Un concepte molt ampli que requereix dotar-se d'un seguit d'eines i instruments que permetin la millora dels processos, la seva normalització i estandardització, per tal de garantir el compliment de la normativa i la qualitat de la informació i la implementació de solucions que permetin garantir la correcta gestió de la informació pública. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius.

El capítol X del Reial decret 4/2010, del 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica estableix que les administracions públiques han d'adoptar les mesures organitzatives i tècniques per a garantir la recuperació i conservació del document electrònic entre aquestes, la definició d'una política de gestió de documents, la inclusió en els expedients d'un índex electrònic signat per l'òrgan o entitat que garanteixi la integritat de l'expedient electrònic i permeti la seva recuperació, la identificació única i inequívoca de cada document que permeti classificar-lo i recuperar-lo, l'associació de metadades, la classificació d'acord amb un quadre de classificació, el període de conservació segons les convencions de cada comissió avaluadora, l'accés complet i immediat dels documents entre d'altres.

Pel que fa a gestió de la documentació i arxiu dels documents electrònics, la Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents; que l'arxiu dels documents i expedients electrònics ha d'assegurar la identitat i la integritat a llarg termini

de la informació que contenen; que els documents públics electrònics han de tenir garantides l'autenticitat i la integritat dels continguts, i també la conservació de l'aparença i la funcionalitat originals i, quan escaigui, llur confidencialitat, durant el termini establert per la normativa vigent en matèria d'arxius i documents; que les administracions públiques han d'assegurar la possibilitat de transformar els documents per raons tecnològiques, per a adaptar-ne el format i la sintaxi informàtica a les necessitats de gestió i preservació establertes per la normativa d'arxius i documents; que els sistemes d'informació que utilitzin les administracions públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de garantir, sempre que sigui possible, l'autenticitat i la integritat de llurs dades, i també la traçabilitat de les accions que portin a terme; que les dades contingudes en els sistemes d'informació de les administracions públiques es consideren documents públics electrònics, i els són aplicables les disposicions d'aquesta llei relatives a l'arxiu electrònic.

Tanmateix, l'LTAIIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2) i la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d).

Cal recordar, que l'article 3 del Reial decret 128/2018, de 16 de març, pel qual es regula el règim jurídic dels funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional, que regula la funció pública de secretaria estableix en punt 2 la funció de fe pública, i entre aquestes la direcció superior dels arxius i registres de l'entitat local (l). Així doncs, i en conseqüència d'aquest mandat legal i el d'assessorament legal preceptiu (article 2.1.a), ha de ser coneixedora de l'existència d'un sistema de gestió documental, impulsora si no en disposa, vetllar per la documentació amb una sistemàtica de treball mínima sobre la documentació de la qual n'és el custodi i responsable primer de la manca de localització de documentació, de mantenir l'ordre i garantir el retrobament de documentació.

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen" i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents que estableix en l'article 11.4 que "quan l'aplicació d'una taula d'avaluació i accés documental comporti l'eliminació de documents, la persona tècnica que porti a terme aquesta aplicació, abans de procedir a la destrucció, ha de: a) Disposar d'un inventari de la documentació a destruir, b) Obtenir l'autorització de la secretaria general o de la direcció de l'organisme o entitat titular de la documentació, c) Comprovar que cap circumstància administrativa o jurídica hagi alterat el termini de conservació fixat per als documents a eliminar" i ha de disposar del corresponent

Registre de destrucció de documents (article 12) degudament autoritzat per la secretaria general o la direcció de l'organisme o entitat titular dels documents.

Així doncs, atesos aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part d'un expedient administratiu, que ha d'estar perfectament classificat de manera que sigui possible la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés. Com a referència i seguint el model de Quadre de classificació per a l'Administració Local del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, podria estar classificat dins el nivell *Activitat normativa* (codi 0014) i sèrie *Ordenances de la corporació local* (1217).

5. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

6. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 2 de maig de 2024, resol per unanimitat:

1. Declarar la pèrdua sobrevinguda d'una part de l'objecte de la Reclamació 427/2024, d'acord amb les consideracions efectuades al fonament jurídic 2.
2. Estimar parcialment la Reclamació 427/2024 i declara el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3.
3. Requerir a l'Ajuntament d'Ulldecona que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
4. Requerir a l'Ajuntament d'Ulldecona a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
5. Convidar a la persona reclamant que informi la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 427/2024 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb el previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.